

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 18. Huius legis obseruatione, maximum omnium obtinetur donum, quod homini Deus concedere potest, & hoc est, vt in rei veritate sit filius Dei.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53012)

D. ¹ *fris, ut dimittat nobis Deus debita nostra. Qui vult*
² *dicere effeciter, (adiungit idem D. August.) Di-*
 Lib. 90. ³ *mitte nobis debita nostra, oportet quod dicat vera-*
 Ho. ⁴ *citer, sicut & nos dimissimus debitoribus nostris, si*
 Ho. ⁵ *hoc, quod est posterius, aut non dicit, aut fallaciter*
⁶ *dicit, illud quod prius est, inanimiter dicit.*
 To. 10. ⁷ *Optimè hoc nouerat caelestis magister, (vt*
 Str. 9. ⁸ *notat idem D. Aug.) cum (qui nobis eam à se*
 Mt. 6. 12. ⁹ *compositam orationem dederat, in qua conti-*
¹⁰ *uentur omnes petitiones eorum omnium, quæ*
¹¹ *nobis sunt necessaria ad corporis & animæ salu-*
¹² *tem; petimus enim vt Dei nomen in nobis san-*
¹³ *ctificetur, hoc est, vt nos reddat sanctos, vt det*
¹⁴ *nobis regnum suum, & panem quotidianum*
¹⁵ *&c.) super illarum nullam reflectat nisi super*
¹⁶ *hanc: Dimittite nobis debita nostra, sicut & nos di-*
 Mt. ¹⁷ *missimus debitoribus nostris, tamquam quæ nobis*
 6. 14. ¹⁸ *permaximè expedit, & immediatè subiungit: Si*
¹⁹ *dimiseritis hominibus peccata eorum, dimittet &*
²⁰ *vobis Pater vester caelestis delicta vestra. Et ratio*
²¹ *patet: quod si in prioribus petitionibus erraue-*
²² *ritis, ecce remedium præsens, vt hæc nimirum*
²³ *adimpleas; porro in hac si erraueris omni careat*
 D. ²⁴ *aliæ remediò. Quare post hanc orationem, non*
 Aro. ²⁵ *aliquid inde nobis tractauit, vel quod à capite po-*
²⁶ *nit, vel quod in fine conclusit, vel quod in medio*
²⁷ *collocauit? Si enim non id vobis sanctificatum fue-*
²⁸ *rit nomen Dei, aut si non pertinueritis ad regnum*
²⁹ *Dei, aut si Deus non vult eu iudicari, vt non iure-*
³⁰ *tu in tentationem, quare nihil horum? Sed quid?*
³¹ *Amen dico vobis, quia si dimiseritis &c. propter il-*
³² *lud, dimittite nobis debita nostra, sicut & nos dimis-*
³³ *simus debitoribus nostris: prætermisisti omnibus pe-*
³⁴ *tionibus quas nos docuit, illam maxime docuit.*
³⁵ *Super illa Dominus non reflectit, quod si in illis*
³⁶ *quis delinquat, in hoc posuit remediùm, vnde*
³⁷ *super illud datà reflectit opera, Non multum fue-*
³⁸ *runt illa commendanda in quibus si peccator est,*
³⁹ *vnde curetur agnoscat, commendanda cætera, in*
⁴⁰ *quibus si peccaueris, non est, vnde sanetur.*

§. 18. Huius legis obseruatione, maximum om-
 niam obtinetur donum, quod homini Deus
 concedere potest. & hoc est, vt in rei veri-
 tate sit filius Dei.

57 I Am secundum intelliges, quanti sit commo-
 di huic obedire mandato, si audieris id quod
 Christus dicit; quod illo medio obtinebis
 donum sublimissimum, quod Deus ipse totà suà
 omnipotentia tribuere potest puræ creaturæ,
 quod est, sua diuina gratia, quæ est diuina suæ

naturæ quædam participatio, eminentissima
 quæ realiter & verè hominem facit filium Dei:
 filium Dei te implicat esse per naturam, sed
 facit te talem per gratiam. O quæ gratia hæc
 tam immensa! O quæ magnitudo & excellen-
 tia huius supernæ virtutis! quæ nos constituat
 filios Dei per gratiam, cum tales non esse per
 naturam omninò sit impossibile: *Vt filius filij*
Patris vestri. Valde subtiliter expendit hoc D.
 Chrysol. *Cogita, obsecro, dilectè, quanta sit hu-*
ius virtutis magnitudo, & discite, vel ex præmij,
quæ propter illam vniuersi Dominus promisit. Præ-
clarum quiddam est gratia, quam nobis Deus
ad huius præcepti concedit obseruantiam, sicut
liquidò patet, in eo quòd nos ad dignitatem fi-
liorum Dei per gratiam attollat, & nobis hinc
subsequatur præmij magnitudo, quam nobis
promittit mandatum hoc custodientibus Domi-
nus vniuersi. Hoc mirantur omnes. De quo e-
legantè D. August. Mira semperque miranda
diuina propitiationis benignitas: serui digni non
sumus, & ecce filij Dei facti sumus, heredes qu-
dam Dei, coheredes autem Christi. O præcel-
lens, & caeleste donum. De hoc titulo plurimum
Papa gloriatur: Seruus seruorum Dei. Si esse ser-
uum & famulum Dei, res tanti sit, vt ipse sum-
mus Pontifex se seruuum talis serui cognomi-
net, quid erit, realiter nominari & esse filium
Dei? Hanc incomprehensibilem obtinebis alti-
tudinem, si in rei veritate, & sincera charitate
dixeris eos, qui te odèrunt, benefeceris tibi
malefacientibus. Qui ultra tibi requirendum?
Num quid sublimius posset mens tua deside-
tate?

Licebit nobis modò canere illud Dauidis: *Re-*
plac in bonis desiderium tuum. Hoc primum ho-
 minis fuit desiderium: erimus sicut Dij, &
 præsertim, vt notat D. Thom. erimus similes
 filio Dei. Accedens diabolus, promisit illi fra-
 dulenter & mendaciter, se eius desiderio satisfac-
 turum, si rem inhihitam faceret, si Dei præ-
 ceptum transgrediretur. Infelix ille tanto eius
 æstuat desiderio, vt se in illam partem decli-
 naret, & nedom factus non est similis filio Dei,
 sed & bestiis comparatus: sicut repetitò carmi-
 ne cinit Dauid: *Homo cum in honore esset, non*
intellexit: comparatus est iumentis insipientibus,
& similis factus est illis. Adest Christus Domi-
*nus, & *Replac in bonis desiderium tuum.* O Ho-*
mo: optas verè & realiter fieri filius Dei? Ve-
rene esse similis ipsi Deo? Quò rem agas bo-
nam, hoc tibi offerò: Diligite inimicos vestros
&c. vt sitis filij Patris vestri.

D. CHR.
 Ho. 27. in
 Gen. ad
 finem.
 To. 1.
 D. Avc.
 Lib. medij
 c. 16.
 To. 29.

§ 8
D. Avg.
Lib. 2. de
de adul-
ter. con-
ing. ad
Pollu-
tium.
To 6.
Lib 3. in
Gen. c. 3.
Genes.

Hic gratissima erit sententia D. Avg. quam proponit, vt marito persuadeat, remittat opprobrium sibi ab vxore illatum, Domine (ait) Herculanus vires hic desidero. Procul absit, replicat D. August. si fide viua primum accenderis, quod tibi promittitur: *Si adis fides, non erit aurum.* Magnopere demiratur Rupertus, qui fieri potuerit, quod prima illa mulier, tam cunctanter egerit, & sine vlla commotione collocuta fuerit serpenti, & cum eo fœdus iniert. Num ignorabat illa, serpentem ex se loqui non posse, & eius linguam à natura alia superiori moueri, quæ nec esset Deus, nec esse posset Angelus: cum ab ea exigeret, vt quid ageret contra Dei præceptum? Num latebat eam, illud, quod ei promittebatur, per serpentem compleri non posse, dixerit ulterius, nec per totam naturam creatam? Quid igitur mulierem detinuit, adeo securam, & per otium colloquentem cum serpente, vt se vltro ei tradat, & proprii cordis dominum consignet? Nihil te moueat (ait Rupert.) Attende, quam præclara ei spondeat: ad minus, *Eritis sicut Deus.* Propitius sit mihi Deus: quam libenter audituris, qui aliquid promittit. Rem stupore dignam aduertimus in oculis Pri-

cipum: Quam patiens alter perferat & malor dies, & peiores noctes obmutescens, seipsum comprimens, demordens sibi linguam, dissimulans in rebus sibi durissimis: spero enim, ait, Domine, quod me ad talem commendam seu dignitatem, seu officium, seu locum honestum in patria mea promonebunt: Hac spe allectus, & promissis mendacibus, dolosis, & adulatoris sibi applaudit miser hic: hac fultus, laboribus non parcat, silet in opprobriis, dissimulat in dictis.

Si fallacia promissa sufficiant ad inendum fœdus etiam cum ipsis serpentibus, & pacifice cum illis conuersandum, an non plus factis erit promissum tam nobile. *Ve siu filij carni vsuri qui in calis est,* iuratum ab eo, qui nec mentiri nec mentiri potest: vt fœdus in eis cum eo, qui tibi serpens est, cum inimico, qui tibi inuidet, qui te offendit? O Domine serpens est, coluber est, venena spirans. Transeat, sed aures arripe ad ea, quæ tibi promittuntur, si fœdera pacis cum eo faceris, ex charitatis visceribus: remissionem peccatorum, & culpam obrinebis indulgentiam, Eris sicut filius Dei per gratiam: quæ regni celestis & gloriæ felix hæres efficiatis. Amen.

Gen. c. 3.
4.

S V M M A R I V M

HOMILIAE QUARTAE SEQUENTIS

a §. 1.
b §. 2.
c §. 3.
d §. 4.
e §. 5.
f §. 6.
g §. 7.
h §. 8.
i §. 9.
k §. 10.
l §. 11.
m §. 12.
n §. 13.
o §. 14.
p §. 15.

OMPREENDIT Sanctum Euangelium stupendum plane miraculum quod iam pridem ceciderat Dauid, perpendens in eo sex admiratione dignissima a. Et per hoc proponit nobis Christus octo documenta. Primum, quod nobis imittat tempestatem, in bonum nostrum b. vt maioribus nos periculis eripiat c. Secundum, quod, vt qui nauigat, timeamus periculum, cui vt exponatur nauis, sufficit vel parua ventus d. & proinde in hoc mundo, quo quis sanctior, eo timet magis e. Tertium, ventus est, quidquid nos molestat, f. Quartum, mundi prosperitatibus minimè fidendum: subito enim illas insequitur tempestatas g. Quintum, vt animos sumamus in his quæ patimur, scientes nos habere Deum spectatorem h. cuius oculi nobis vires & alas addunt, multo efficacius, quam struthionis pallis suis i. Sextum, quod celerrimus incedat inflatas calcans vndas, vt no- stas sedet tempestatas k. Septimum, quod quando Dei præstolamur auxilium, fortiores ingruant nobis calamitates, idque ad salutem nostram: quia sæpe venit in eo, quod nobis videtur phantasma l. Octauum, vt consideremus, quod ille sit, qui proprietate verbi dicere potest: *Ego sum;* quo nobis spem erigit in desperatissimis laboribus m.

§. 1. Ep